

Výber poézie z roku 2015

Mária Nováková

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
Mária Nováková	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2015)	010001

O knihe

Niekedy je ťažké nájsť výber. To najlepšie, najviac dokonalé či vyladené. Hlavne pri poézii je náročné zistiť, čo je dobré a čo nie. Preto sa aj tentoraz stretli autori poézie i prózy, aby vybrali z každej zbierky básní od Márie Novákovej to najlepšie. Subjektívne a z najrôznejších pohľadov. Básne o láske i o spoločnosti. O mužoch a ženách, starostiach i radoostiach a o všetkom, čo nás robí ľuďmi.

Zapozerajte sa spolu s nami na lásku, ktorá je slepá. Láska je slepá a blízko-vzdialená, ako Slnko na dlani. A my, ľudia, sme zatiaľ Sľubovali stenám lži a nezmysli. Kto potom Ťažko hľadá pokoj v duši, keď sme tak často rovnakí? Ako keby sme všetci boli rovnaká Šablóna. Najväčšie mozgy planéty, Dievča na plagáte a k tomu ja či ty. Žijeme v dobe, v ktorej je každá maličkosť Pretechnizovaná, vzdialená stále viac ohnutej ľudskosti. O tom a o mnohom ďalšom je Výber poézie z roku 2015. Sedem autorov vyberá zo siedmich zbierok po piatich básňach.

Autorka taktiež dostala možnosť pridať jednu báseň z každej svojej zbierky. Vybrané básne:

- Amor a jeho šípy (Láska je slepá)
- Slnko na dlani (Slnko na dlani)
- Aj dnes (Sľubovali stenám)
- Inšpirujú ma tvoje úsmevy (Ťažko hľadá pokoj v duši)
- Pravdivý príbeh (Šablóna)
- Striedavo oblačno (Dievča na plagáte)
- Duševný chaos 2.0 (Pretechnizovaná)

Láska je slepá (2015)

výber básní urobila Dagmara Húdeková

Slnko na dlani (2015)

výber básní urobila Lenka Baranovičová

Sľubovali stenám (2015)

výber básní urobila Barbora Smutná

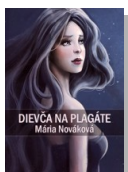
Ťažko hľadá pokoj v duši (2015)

výber básní urobila Andrea Madleňáková

Šablóna (2015)

výber básní urobila Ria Mruškovičová

Dievča na plagáte (2015)

výber básní urobila Andrea Virk

Pretechnizovaná (2015)

výber básní urobila Iveta Griešová

Pod'akovanie

Chcela by som sa poďakovať svojej najbližšej rodine, ktorá mi ostala a o ktorú by som sa chcela postarať tak dobre, ako sa oni postarali o mňa.

Ďakujem všetkým ľuďom na Facebooku, ktorý ma naozaj dlho a intenzívne podporujú a vďaka ktorým mám dôvod a chuť písať. Nemôžem vymenovať všetkých, a preto len niekoľko mien a ak nie ste medzi nimi a urobili vám radosť moje básničky, vyjadrujem Vám aspoň takýmto spôsobom svoju vďačnosť. K záveru roka tiež prajem všetko najlepšie do budúcnosti a aby ste nikdy nezabudli, že ak máte problémy, tak nie ste sami a ani neviete, kde na vás pomoc narazí.

Mária Nováková

- Mirka Ábelová
- Jana Baculáková
- Lenka Baranovičová
- Peter Druska
- Iveta Griešová
- Stanislav Háber
- Milada Havelková
- Vladimír Hemala
- Stanislav Hoferek
- Dagmara Húdeková
- Linda Chopin
- Lukáš Jurík
- Peter Košút
- Andrea Madleňáková
- Ria Mruškovičová
- Beáta Plučinská
- Tamara Tainová
- Andrea Virk
- Annamária Mary Závodníková

Obsah

Výber poézie z roku 2015.....	1	O utečencoch na cestách.....	25
O knihe.....	2	Ozvena ticha bez zvonca.....	26
Pod'akovanie.....	4	Posledný deň.....	27
Obsah.....	5	Pravdivý príbeh.....	28
Aj dnes.....	6	Pretechnizovaná.....	29
Amor a jeho šípy.....	7	Raz.....	30
Cieľ.....	8	Romantika v knižnici.....	31
Deviata brána.....	9	Slnko na dlani.....	32
Dokonalý.....	10	Sľúbili stenám.....	33
Duševný chaos 2.0.....	11	Spomínaš si na tie slová?.....	34
Hľadám svojho zlého chlapca.....	12	Striedavo oblačno.....	35
Hlavou proti múru.....	13	Šablóna.....	36
Hovor málo, povedz veľa.....	14	Tmavé okná.....	37
Chlapi.....	15	Túžim po detstve.....	38
Chlieb s maslom a na to yperit.....	16	Ťažko hľadá pokoj v duši.....	39
Inšpirujú ma tvoje úsmevy.....	17	Upratovanie v mladej duši.....	40
Matematika.....	18	Váza.....	41
Moderná básnička o nás.....	19	Voľný pád.....	42
Modlitba za utrpenie.....	20	Výnimočná.....	43
Na ideál treba dvoch.....	21	Zbohom kamarátke.....	44
Na konári.....	22	Zimná láska.....	45
Namaľujme spolu sen.....	23	Zlosť.....	46
Nesmejte sa smutným.....	24	Z minulého tisícročia.....	47

Aj dnes

Aj dnes si vyberám stenu,
na ktorú budem pozerat' stále,
moje oči na všetky striehnu,
štyri ma obkľúčili a sú v práve.

Dotknem sa kráľovstva ničoho,
ak neutečie za inou pamiatkou,
žijem svoj život, neviem pre koho,
kráčam sama strechou hladkou.

Spadnem a nevstanem, tentokrát nie,
do stien sa uzavriem s guľou na nohe,
kašlem na dýchanie, nečakám znamenie,
len konce, nešťastné a úbohé.

Zakývam poslednej nemej tvári,
ktorá prežila moje večné stavy,
nespýtam sa, ako sa fotke darí,
ja som tá, ktorá ju otrávi.

Aj dnes plačem nad rozliatym mliekom,
lebo mám ruky krivé a zbytočné,
som ako žítka, čo sa pohádalo s bielkom,
mám myslieť na niečo sviatočné?

Pochádza zo zbierky Sľubovali stenám (2015)

Amor a jeho šípy

Amor letí nad ľud'mi,
pripravuje svoje šípy,
čaro málokedy zablúdi,
nie je to drevo z lípy.

Ak niekedy netrafí,
nevadí, nie je Legolas,
rád priletí do debaty,
chce trafiť každého z nás.

Jeden sa schoval pod postel,
neverou proti láske bojuje,
iný navštíví nový bordel,
tam sa len ťažko zľutuje.

Dievča sa schová za počítač,
myslí si, že ju nik nenájde,
pravdu má a žiadny pytač,
nenavštíví ju v jej podnájme.

Amorovi dochádza munícia,
ostáva len pre tých čestných,
ktorý do neho nenakričia,
„traf do mňa a nie do hentých.“

Pochádza zo zbierky *Láska je slepá* (2015)

Cieľ

Nadáваме, ako sa svet mení,
ale máme priveľa ľavých rúk,
nemáme práve rany po remeni,
len v mozgu nádor, divný zhluk.

Postavíme sochu pre Hitlera,
zakážeme nosiť kríže a šatky,
zoberieme prácu, lebo nedeľa,
predáme sny a kúpime zvratky.

Podpíšeme sa na ruky,
čísla silnejšie od mydla,
budeme ľúbiť podľa ponuky,
zabudneme, čo je to krivda.

Len jedno bude očividné,
vytratíme sa z našej kože,
na koho tá práca vyjde,
ktorý boh nám dnes pomôže?

Netreba nám ani katastrofy,
pri Strachu bude náš podnájom.
Pre pravdu, svetlo a iné topy,
utopia nás v prúde pomalom.

Pochádza zo zbierky Dievča na plagáte (2015)

Deviata brána

Prečo sa ľudia toľko vraždia,
načo zahadzujú životy iných,
ďalšie generácie tým nakazia,
prečo sa slabí bolia silných?

Od dnes nepozerám správy,
strkám hlavu do pieskoviska,
z toľkého zla mi netrávi,
človek je prasa dozaista.

Vidím ženu čo chráni dieťa,
s rukou proti guľometom,
toto je tá bezpečnosť sveta?
Potom ďalší zomrie smädom.

Za vlajočky na tvrdej palici,
ktoré slúžia na bitie v nedeľu,
moslimov trestajú katolíci,
alebo to inak dnes zomelú?

Nadáваме na náš osud,
ako je krutý a proti nám,
ak si múdrejší tak odstúp,
alebo zaklop na deviatu z brán.

Pochádza zo zbierky *Sľubovali stenám* (2015)

Dokonalý

Pozerám na večerné Slnko,
neviem, kde si ostal stáť,
vedel si bozkávať, ľahunko,
aj to, čo je to mať rád.

Dokonale upravený,
voňavý a taký svieži,
silný ochranca ženy,
ktorý preč nepobeží.

Vidím ťa pred očami,
ty ma cítiš dotykom,
si ako z neba zoslaný,
kalich šťastia hore dnom.

Ten, čo sa nebojí práce,
ktorá vždy šľachtí aj jeho,
kladivo a nie matrace,
máš problém? Zvládne ho!

Neprišiel, falošný poplach,
čakám na Godota či Rómea,
do dvestodvadsať som koplá,
blúznim, teraz poriadne veľa.

Pochádza zo zbierky Pretechnizovaná (2015)

Duševný chaos 2.0

Mám v hlave lásku,
v pľúcach nikotín,
na jazyku hlášku,
telo plné modrín.

V ušiach Arch Enemy,
na duši samé modriny,
v srdci kríž drevený,
v žalúdku muffíny.

Môžem písať čo mám,
alebo skôr čo mi chýba,
poznámky si posielam,
kde je v programe chyba?

Pobili sa všetky bity a bajty,
nevyšiel výsledok rovnice,
chyba som ja, tak buď aj ty,
nepoznám pozdrav na líce.

Zapíjam zmätok bublinami,
až prasknú nervy o piatej,
mínové pole je medzi nami,
a ty máš patent na objatie.

Pochádza zo zbierky Pretechnizovaná (2015)

Hľadám svojho zlého chlapca

Píšem inzerát do novín,
hľadám svojho zlého chlapca,
nie je tu? Nevadí, dovi,
s náladou pod i nad psa.

Takého čo vôbec nepije,
fajčiť nech ani nezačne,
smútok snád' niekde zašije,
ľúbit' musí vedieť' senzačne.

Prajem si aby bol u rodičov,
postaral sa o nich vždy rád,
nemal zlého slova na polišov,
na všetkých dobre spomínať.

Prečo ale zlý chlapec?
Sama sa cítim byť zlá.
V svete kde sa ide na vec,
na krásne veci sa spomína.

Mal by mať srdce otvorené,
potom bude menej zlý ako ja,
nech vie žiť aj po dlhej smene,
odíde odo mňa skôr ako sa zdá.

Pochádza zo zbierky Sľubovali stenám (2015)

Hlavou proti múru

Niekedy stačí trocha úcty,
aby bol človek človekom,
myšlienka, ktorá nepustí,
tak ako nádych pod smrekom.

Nemusia byť smrek a duby,
na chvíle, čo nám berú dych,
stačí, ak nie sme celkom blbí,
nebuďme poslední z posledných.

Nielen Facebook je o priateľoch,
raz zistím, čo to celé znamená,
spomienky, čo ako veľmi bolelo,
odchody známych, plač bez ramena.

Vraví sa, že máme dve tváre,
žijeme za maskou z titanu,
nechráni srdce, mäkké a boľavé,
nevzlietnuť, iba zosadnúť.

Hlavou proti múru bojujeme,
asi len za dieru do sveta,
za samotu, netúžiacu po zmene,
ktorá si bolesť hlavy pamätá.

Pochádza zo zbierky Pretechnizovaná (2015)

Hovor málo, povedz veľa

Hovor málo, povedz veľa,
myšlienka plná ľudskosti,
dobrá rada od priateľa,
podľa srdca, nie známostí.

Poviem ti, ako ťa ľúbim,
nahrám to aj na kazetu,
žiadnu zmenu nie je v hrudi,
poznám len teba. A tmu.

Objatie po dlhých veršoch,
nestíhaš posledný autobus,
rýmujem, ty ideš pešo,
láska sa zmení na blues.

Nepočúvala som tvoje slová,
moje meno, keď bolo zle,
ako hora, do ktorej sa volá,
ľúbiš ma, i keď nervózne.

Mlčím na teba od pondelka,
dodnes neviem od ktorého,
láska je úžasná a veľká,
ty rád inú a ja zas iného.

Pochádza zo zbierky Šablóna (2015)

Chlapi

V srdci nosím neporiadok,
nemám to kedy upratať,
veľký chlap či malý škriatok,
stále sa chcel so mnou hrať.

Hrať alebo zahrávať sa,
už ani rozdiel v tom neviem,
špinavé či čistotné prasa,
po ktorom si srdce periem.

Mám pocit ako veža v Pise,
padám a držím sa silou vôle,
svedomie a to všetko ma hryzie,
v doline i na vysokej hore.

Zrazu si na hory nespomeniem,
srdce ma ťaží a vláči dole kopcom,
hodím ho do mlynčeka a pomeliem,
zvyšok hodím niektorým škodcom.

Napríklad tým čo spravili,
neporiadok na dva životy,
prišli, odišli a mňa zranili,
ako vždy, žiadne novoty.

Pochádza zo zbierky *Láska je slepá* (2015)

Chlieb s maslom a na to yperit

V ústave drevených ľudí,
čakám na smotanu bez kávy,
srdce, neprevráť sa mi v hrudi,
ešte ticho príde slávik spevavý.

Zaspieva na krásnu nôtu,
silou ústavnej väčšiny,
zatiaľ čo blázni stále klopú,
na dvere školy cez prázdniny.

Možno sa to v živote hodí,
ak zistím, čo znamená žiť,
so smädnou ťavou na jednej lodi,
chlieb s maslom a na to yperit.

Predala som včera kormidlo,
už ani dobre nevoňalo v zime,
rútim sa na púšť, more zmizlo,
všetci na povel s plienkach stojíme.

Zaklopem aj ja, nech prejde čas,
ten voľný vymením za lístok do stáda,
dajte mi sekeru, navštívím aj vás,
rýchlo si niečo želaj, padá nám vláda.

Pochádza zo zbierky Slnko na dlani (2015)

Inšpirujú ma tvoje úsmevy

Inšpirujú ma tvoje úsmevy,
pád do ticha dorazil dnes,
aj zo smiechu si zronený,
ani neviem, či to smieš.

Môžeš čokoľvek, ži naplno,
ale ty ma robíš smutnou,
medzi nami je zlaté rúno,
olovené, s váhou ukrutnou.

Tak ťažko sa dá priblížiť,
keď odťahuješ svoje ruky,
ľudskosť ťa bije? Poniži?
Nasmeruje do zlej zákruty?

Prajem si úsmev, teraz hneď,
ale ty len o práci a počasí,
Bolo aj bude, je to len smieť,
kde je tá naša láska na matraci?

Chcem ti zaklopať na sny,
snívaj dnes pre mňa, prosím,
buď ako vtedy, nie nervózny,
tancujme. Spolu. Na lúke. Bosí.

Pochádza zo zbierky *Ťažko hľadá pokoj v duši* (2015)

Matematika

Už to máš spočítané,
všetky čísla sedia,
zmestia sa do dlane,
aj keď sú vedľa.

Do zlomkov zapára,
raz si hore, raz dole,
medzi nami čiara,
oddeľujúca naše role.

O dvoch neznámych,
ikská a ypsilony,
odkiaľ poslaných?
kto tú šifru zlomí?

Mala som nekonečne rada,
ty si bol debil na N-tú,
menšie zlo sa ťažko hľadá,
ustlané na ružiach z cementu.

Poznám tvoje plusy a mínusy,
emočne v červených číslach,
nič sa nerovná, zlé pokusy,
rovnica s tebou zmizla.

Pochádza zo zbierky Dievča na plagáte (2015)

Moderná básnička o nás

Budujeme Európu,
otvárame hranice,
znovu ideme na kopy,
kto dnes nastaví líce?

S otvorenou náručou,
jeme bryndzové burgery,
na trh aj s dušou blšou,
hľadať v ľuďoch charaktery.

Postavme most cez Moravu,
potom aj cez potoky,
topiacim polejme hlavu,
hlboko do ľudskej stoky.

Zabudnime kto sme boli,
v časoch dávno prítomných,
kto nekráča ticho stojí,
čaká na jemu podobných.

Hráme sa na slepú babu,
majme ostré ploty z olova,
k stene dajme pannu nahú,
nech pózuje hlúposti dokorán.

Pochádza zo zbierky Sľubovali stenám (2015)

Modlitba za utrpenie

Ukrytá medzi riadkami,
ktoré sa zlatom ligocú,
slobodu potichu mámi,
ako trávu pre ovcu.

Naveky bude stratená,
kto by ju hľadal významy,
tam je bez čísla a mena,
zakliata krásnymi slovami.

Nikto ju nikdy nevytiahne,
rebrík sa k nej neskloní,
môže mať myšlienky chladné,
alebo horiace ako záclony.

Prežehná sa pred spánkom,
modlitba za utrpenie,
v srdci sa rozpráva s mankom,
iba to ju niekam ženie.

Raz sa znovu otvorí príbeh,
z myšlienky bude celý svet,
pre ňu sloboda a výbeh,
za láskou útek i let.

Pochádza zo zbierky Slnko na dlani (2015)

Na ideál treba dvoch

Neslepne, ak nevidí akné,
možno sa mu len páčiš celá,
ak ľúbiť má byť niečo platné,
tak nech je, to si nevedela?

Ospravedlní sa za meškanie,
aj keď mu dôvod neveríš,
on pri tebe rád zostarne,
kým ty sa trochu osmeliš.

Zastane sa ťa pred rodičmi,
z obidvoch strán barikády,
aj keby išlo o tvoje sny,
bláznivé a lámajúce ľady.

Podá ti ruku na rovnej ceste,
aj keď je život v zákrutách,
požiada ťa, drž sa silnejšie,
Keď je odvaha niekde zamknutá.

Keby taký bol každý druhý,
možno aj je, to zistíš sama,
básnik bez papiera a tuhy,
správa vo fľaši, zn. odoslaná.

Pochádza zo zbierky *Ťažko hľadá pokoj v duši* (2015)

Na konári

Sedím si na konári,
ale nie je mi dobre,
v ničom sa nedarí,
tak od rána šomrem.

Na chlapov a chlapcov,
pre ktorých som vzduch,
na tvrdosť matracov,
ja nie som dobrodruh.

Potichu kričím pre seba,
zabúdam slová v rade,
starnem, nedospievam,
každý deň po nálade.

Neplačem nad Parížom,
stačia slzy nad dušou,
neoháňam sa krížom,
zas nebudem poslušnou.

Zoberiem pílu so sebou,
lepšie spoznám voľný pád,
na hlavu. A s akou nehou?
Je to tak ťažké, mať rád.

Pochádza zo zbierky Pretechnizovaná (2015)

Namaľujme spolu sen

Namaľujme spolu sny a túžby,
vysušme tuš dávno vyliaty,
dajme mu čas, nech si blúzni,
vyliali sme ho kedysi ja a ty.

Temné sny prosím na ružovú,
pošlime čiernu do ďaleka,
urobme z nej farbu snovú,
pre každého človeka.

Pridajme aj peknú fialovú,
na zamyslenie z ríše snov,
klasickú alebo celkom novú,
inú na spln a inú na nov.

Žlté kvety na pekných lúkach,
nie je treba žltý sneh,
nech odíde od nás strach,
ty ho odohnať vždy smieš.

Spravme dúhu zo spomienok,
z fantázie a smelých túžob,
pošlime hlúpy svet do plienok,
maľujme výšiny do hĺbok.

Pochádza zo zbierky Slnko na dlani (2015)

Nesmejte sa smutným

Nesmejte sa smutným,
tichý je ich smiech,
životom ukrutným,
behávajú dlhý beh.

Aj oni vedia ľúbiť,
srdcom celkom rovnakým,
nemožné dokážu sľúbiť,
pomáhať nohám vratkým.

Smútok ide bez pozvania,
celú náruč uchmatne,
odmietne ho pravá dáma?
Ako niečo podstatné?

Až budeš smutným človekom,
môžeš škrtnúť zápalkou,
horieť pod lyžiarskym vlekom,
láskou tvrdenou diaľkou.

Nikdy sa nesmej bez príčiny,
miska váh stúpa a klesá,
súdiť môžu aj celkom iní,
aj dostať smutných pod kolesá.

Pochádza zo zbierky Sľubovali stenám (2015)

O utečencoch na cestách

Nemám rodinu čo chlastá,
vlastne už nemám nikoho,
sama utekám do vyhnanstva,
prežijem? Kto mi dá slovo?

Stojím pred priepasťou citov,
kto má a kto nemá slzný plyn,
obzerám sa za cestou prežitou,
existuje nebo? Raz tam dorazím?

Bežím tak ako cez prekážky,
pomocné ruky i ruky v päst',
nevidím svet, iba jeho podrážky,
koľko toho musí človek zniest'?

Cítim sa byť medzi dvomi ohňami,
strach z neznámeho poznám dobre,
život je často krátky a boľavý,
jeden má rád rozkazy, druhý žobre.

Cítim sa byť ako v príbehoch pre deti,
len dobrého kráľa zvrhli tupé hlavy,
hádky o cikaní, kto si na koho posvieti,
stojím pred múrom. Možno z lepšej strany.

Pochádza zo zbierky Dievča na plagáte (2015)

Ozvena ticha bez zvonca

Kľáčim pri malom kríži,
na ňom meno priateľa,
jedného dňa cestu skrížil,
bola to tuším nedeľa.

Tá, v ktorú sa objavil sneh,
videla som cestárov pracovať,
pýtal si sa ma kde je vlek,
na rovine si sa chcel lyžovať.

Potom som sa spýtala ďalej,
vlek na kopčeku bez mena,
kde začína mesto a končí alej,
a ja som bola s tebou stratená.

Odvtedy až do konca,
na ktorý sa nik nepýta,
ozvena ticha bez zvonca,
menovka do kríža vyrytá.

Prešmykol si sa cez moje prsty,
teraz si stále pod nimi,
môj život je znovu pustý,
tvoj je šesť stôp od roviny.

Pochádza zo zbierky *Slnko na dlani* (2015)

Posledný deň

Dnes žijem vraj posledný deň,
nikto mi to však nepotvrdí,
čo sa dá? Čo všetko smiem?
Aké na mňa čakajú bludy?

Asi treba dať všetkým pusu,
to by bolo veľa cestovania,
čo mám, písať po Fejsbúku,
dočkať sa odignorovania?

Už nestíham obehať svet,
ani keby sa mi zrazu chcelo,
iba k chladničke a spať,
na prázdno sa dívať nesmelo.

Za deň sa nestanem misskou,
nezaprajem svetový mier,
začínam s myšlienkou plytkou,
tá raz skončí, tomu ver!

Žiadne zanechané milióny,
len básničky v jednej mierke,
zážitky? Len hlavu skloniť,
stratiť sa vo vlastnej kabelke.

Pochádza zo zbierky Pretechnizovaná (2015)

Pravdivý príbeh

Pani učiteľka dala úlohu,
nakresliť svojich rodičov,
priblíži školu k domovu?
Alebo bude škola hrou?

Žiaci sa pustili do kreslenia,
aj keď ich to celkom bavilo,
nič nerobila iba jedna,
doteraz pozerala milo.

Mala ceruzky aj papiere,
aj dve ruky, čo sa neboja,
pýta sa "prečo neprispeješ?
Prečo sa nepridáš do boja?"

Dievča zobralo novú ceruzku,
ale pridalo iba jednu bodku,
smutne sklonilo oči na blúzku,
sama o seba sa mohla potknúť.

Otočilo papier a dala tri bodky.
Nazvala to slovom rodina.
Ocko, mamička a tvor krotký,
ktorý nehovorí slovo mamina.

Pochádza zo zbierky Šablóna (2015)

Pretechnizovaná

Vstávame do celkom novej doby,
keď je už aj Ježiško digitálny,
bezkontaktné platíme za hroby,
rýchlo sme do nich poslaní.

Máme žlté a modré zuby,
aby sme boli v kontakte,
cez net vieme kto koho ľúbi,
nič nerobíme spontánne.

Máme priateľov za vodou,
nepozdravíme sa susede,
máme selfie s čiernou vdovou,
na blogu máme svoje spovede.

Vyberáme mená bez diakritiky,
palec hore namiesto úsmevu,
nejdeme tam kde nie je wifi,
ideme online, keď je nám do revu.

Na narodeniny stovka kvetov,
cez kopírovanie a vkladanie,
bez Gúgla sa trápime s omeletou,
digitálne áno a ľudské nie.

Pochádza zo zbierky *Pretechnizovaná* (2015)

Raz

Raz to bude normálne,
farbiť vlasy na zeleno,
hádzat' kocky oválne,
nepoznať vlastné meno.

Všetci v rovnakej krabici,
obed v rovnakú sekundu,
o pol druhej pusa na líci,
v stovke vrásky pribudnú.

Budeme sa učiť učenie,
aby sme vedeli všetko,
až si nikto nespomenie,
obdobie lások a zmätkov.

Implantáty na citovej rovine,
uveríme jednotkám a nulám,
básne o smrti budú povinné,
život dáme rovnakým stuhám.

Raz bude trápne vstať z popola,
aj odísť na výlet bez plánu,
všade rovnaká vôňa domova,
zabije nás... útek k poslianiu.

Pochádza zo zbierky *Ťažko hľadá pokoj v duši* (2015)

Romantika v knižnici

Pozerám sa ti do očí,
selfie éra prestala,
dievča sa k tebe otočí,
podľa mamy by nemala.

Potlačíš slzy radosti,
nad hlavami nápis beletria,
pusa na všetky líčne kosti,
prítomnosť vie byť milá.

Len ja, ty a Pán prsteňov,
aj keď žiadny nie je na ruke,
ďalšia pusa za ďalšou stenou,
staré múdrosti ešte v azbuke.

Naučím sa otváracie hodiny,
nech môžem študovať znovu,
každý deň aj cez prázdniny,
veľmi dobre viem že ktorú.

Neutečieš mi medzi poličkami,
cez knižnicu sa ťažko uteká,
buďme múdrejší ako vlani,
študuj vedu, ja budem človeka.

Pochádza zo zbierky *Ťažko hľadá pokoj v duši* (2015)

Slnko na dlani

Ponúkaš mi Slnko na dlani,
aby ma zohrialo v dlhé noci,
aj ty sám si však schovaný,
netúžiš aj ty po pomoci?

Ale si chlap a chlapi neplačú,
aj keď plač bolí viac nás,
keď sa vyplačeme i koláču,
si ďaleko, alebo to tak hráš.

Vlastne Slnko ani nechcem,
postačí mi tvoja dlaň,
tvoja blízkosť a tvoj vnem,
aspoň jedna, keď ťa mám,

Iné veci vedia zahriať v zime,
aj poslať zimu veľmi ďaleko,
netreba vedieť kde skončíme,
keď sa stretnú dotyky prstiekov.

Nechaj si slnečnú sústavu,
neujdeš zo silného objatia,
ber ma radšej za svoju pravú,
tu iné zákony príťažlivosti platia.

Pochádza zo zbierky Slnko na dlani (2015)

Sľúbili stenám

Sľúbili stenám mier,
zafarbený propagandou,
myslíme to dobre, ver!
Dohoda je s inou bandou.

Mierite nám na domy,
a to stenám zatajili,
bojovať má kto? My?
Zas ide o naše žily?

V rukaviciach podané ruky,
úsmevy po školeniach,
na prosby sú znovu hluchí,
bez zmeny v pokoleniach.

Sľúbili stenám život,
my sme vám nesľúbili nič,
konáte veľmi presvedčivo,
zaútočíš, alebo pochopíš?

My ale nie sme len steny,
nemôžeme stáť na mieste,
osud i človek všetko mení,
my vám stojíme v ceste?

Pochádza zo zbierky Sľubovali stenám (2015)

Spomínaš si na tie slová?

Bolí ma srdce keď tu nie si,
spomínaš si na tie slová?
Ruka v ruke cez hory a lesy,
bola som vtedy bez teba chorá.

Horúčka medzi pľúcami,
schladiť si ju iba ty chceš,
nebolo ty a ja, len my,
každý na ulici závidel.

Ale ako utieklo každý večer Slnko,
aj ty si uvidel sukňu celkom inú,
prosila som, ťahala za rukáv prudko,
Prométheus stratil svoju hlinu.

Teplo vystriedala dlhá zima,
od januára do decembra mrzlo,
srdce plné lásky pomaly zhasína,
len minulosť živí naše kúzlo.

Až si raz spomenieš tak sa ozvi,
slová vďaka nie sú na programe,
život mladých nech nie sú len prosby,
má oči po tebe, nie po mne, po mame.

Pochádza zo zbierky Slnko na dlani (2015)

Striedavo oblačno

Mám chuť objat' mračno,
odkedy ty si len vzduch,
stále len striedavo oblačno,
máš svoje muchy. Veľa múch.

Striedaš ma s inou už dlho,
Monika z tretieho, prsia D,
prirýchlo si sa na ňu vrhol,
také by si chcel mať aj dve.

Veľký oblak je medzi nami,
Slnko je pod slnečníkom,
mozole bez lásky na dlani,
láska je len filmovým trikom.

Ale ja vôbec nepozerám filmy,
už dlhšie nemám s kým,
pozerám na stenu v prítmí,
bol si milý, teraz len nervózny.

Nemusím pozerat' počasie,
prehánky sú stále medzi nami,
aj búrky, krúpy a kyslé dažde,
rovnako zmiznú, až za horami.

Pochádza zo zbierky Dievča na plagáte (2015)

Šablóna

Odsúdená na dve deti,
a život podľa šablóny,
na teba si princ posvieti,
až tvoja hodina zazvoní.

Každý deň vstať z postele,
dať facku svetú fantázie,
žiadny dotyk nezahreje,
nič zrazu nebýva milé.

Naplánované každé raňajky,
obed, večera i spánok,
život s chuťou muchotrávky,
stereotyp? Tak teda OK.

Zaplatiť si poistenie,
utopiť sa v papieroch,
sledovať čo sa kde melie,
blázni schovaní v kráteroch.

Raz chcem vymeniť šablónu,
prehodiť pár čísiel v zátvorke,
chcem iný vzduch, inú vôňu,
nie byť spútaná v komôrke.

Pochádza zo zbierky Šablóna (2015)

Tmavé okná

Pozerám na tmavé okná,
svety v nich ukryté,
pohár vyprázdnený do dna,
pravdy v nich... zabité?

Za oknami iba svetlo,
vidím nádej neznámych,
alebo mi už preplo,
v duši veľký otáznik.

Neviem kto som od utorka,
plávam po oblakoch sama,
ako zo starého chleba kôrka,
tvrdá a osamotená fáma.

Ale nie, ja stále žijem,
každý deň si píšem čiarku,
nie na vodku, tú nepijem,
nebol by chaos po poriadku.

Dívam sa a vyzerám ľuďí,
ako za oknom slávia leto,
upratovanie do jesene zablúdi,
kto vo mne uprace zmätok?

Pochádza zo zbierky *Ťažko hľadá pokoj v duši* (2015)

Túžim po detstve

Vrátiť sa po dlhom živote,
do dávneho detstva,
oberať černice pri plote,
nechciet' s tým prestať.

Po lesoch naháňať sa,
zobrať hríby útokom,
predbehnúť svojho psa,
v behu a aj brechotom.

Zaspávať na brehu rieky,
pri slnečnom západe,
bozky dostávať o preteky,
nezáleží kto je na rade.

Ale teraz je všetko vzdialené,
aj keď sa rieka nezmenila,
všetko ostane len pri nápade,
spomienka srdce rozčarila.

Pes tu nie je a ja sama,
brechot som celkom zabudla,
černica je odpísaná,
a aj mne vek pribúda.

Pochádza zo zbierky *Láska je slepá* (2015)

Ťažko hľadá pokoj v duši

Ťažko hľadá pokoj v duši,
ten, kto dušu vôbec nemá,
až ju dostane tak to skúsi,
rýchlo ju zrazí na kolená,

Ako lovec otáznikov,
nepozrie sa do zrkadla,
s tradíciou lúpežníkov,
príde s fakľou do divadla.

Bude skúmať hĺbku Pacifiku,
dá oceľovú guľu priateľovi,
spozná svet cez narkotikum,
bez dát, bez slov, reč okovy.

Napíše dlhý list mamičke,
zaklame už v oslovení,
dobro netreba, ani maličké,
život je krásny bez zmeny.

Vlajkovú loď večnej nenávisti,
podpíše na desiatich miestach,
o správnosti si je dávno istý,
nevie koho a za čo trestá.

Pochádza zo zbierky Ťažko hľadá pokoj v duši (2015)

Upratovanie v mladej duši

Nezmestíš sa do kože,
máš veľa ideálov,
upratať izbu? Čože?
čiara za nepozvanou.

Nerozumieš áno a nie,
plačeš a skáčeš do reči,
nechceš žiť pre znamenie,
ktoré o pravde presvedčí.

Nepostrehneš detaily,
balené po tisícoch,
tvoj duch nepoddajný,
rozmyšľa len o dvoch.

O šťastí, ktoré lieta,
aj na teba sadne raz,
teší a nezametá,
odletelo. Minulý čas.

Druhý detail je tajný,
pozná ho každý sám,
naveky alebo pár dní,
chyt' ho a let' ku hviezdám.

Pochádza zo zbierky Šablóna (2015)

Váza

Som váza bez kvetov,
stratená za hrncami,
ako lietadlo bez letov,
predbehnuté ponorkami.

Stratená v bezvýznamne,
zamknutá kľúčom zo zlata,
retiazka sa z neho stane,
šanca odísť bude odviata.

Vetrom i hurikánom,
ktoré mi tunelujú srdce,
nik nerieši akým právom,
keď je aj tak trasúce.

Ako váza v nedohľadne,
bolo by sa treba zohnúť,
aj tak raz isto spadnem,
nebudem pri tom moknúť.

Budem totiž bez vody,
kvety nepoznám dotykom,
len si vypočujem hlody,
určené morským koníkom.

Pochádza zo zbierky Láska je slepá (2015)

Voľný pád

Kráľovstvo natiahnutej ruky,
ty si kráľovnou dotykov,
prinesieš pre všetkých muky,
alebo dáš seba do okov.

Nemusíš mať korunu na hlave,
tá v peňaženke postačí,
už nikdy nebudeš v práve,
ktokoľvek na teba pritlačí.

Prejdeš svet prstom po mape,
do depiek sa zas utopíš,
šťastie zaspalo a chrápe,
kým ty si rany posolíš.

Darmo budeš hľadať lieky,
ktoré ťa spravia zeleninou,
na to ani netreba tablety,
stačí len chuť nebyť inou.

Po rokoch aj tak nespomenieš,
na mesiace čo ťa mal rád,
iba jedno srdce stále perieš,
keď zažíva na zem voľný pád.

Pochádza zo zbierky *Láska je slepá* (2015)

Výnimočná

Niekedy sa cítim výnimočná,
keď si pozriem správy v telke,
mám chuť vykrikovať zo sna,
že je tam len jedno veľké.

Reklamy poznám naspamäť,
už mi nepredá nikto nič,
vraj mám kúpiť všetko hneď,
aj Hello Kitty hákový kríž.

Nebaví ma čakať na filmy,
novinky čo nie sú novinkami,
vyčkávať a krčiť sa v prítmi,
kedy tam už bude Amy?

Smrť je vlastne prvoradá,
predávame ju na minúty,
hlúpa pani dráždila hada,
kyslík zabíja a iné bludy.

Vypínam telku veľmi rada,
otvorím okno a pozriem von,
ktorá babka sa s ktorou háda,
veria len digitálnym snom.

Pochádza zo zbierky Dievča na plagáte (2015)

Zbohom kamarátke

Cez internet prosím o ticho,
postaviť STOP do cesty,
nech padne ako Jericho,
ako kamenný tyran z námestí.

Dnes sa lúčiť, budem stručná,
ďakujem ti naozaj za veľa,
tichá veta je revolučná,
v núdzi nájdeš priateľa.

Bola si pre mňa niekto,
prepáč, ak som ja nebola,
na radosť, utrpenie, všetko,
anjel, úplná podoba.

Nechcela som držať krídla,
ak chceš vyletieť, tak leť,
obloha je tvoja, moja milá,
Zem už poznáš naspamäť.

Nájdem iného dobrého anjela,
aj ten uletí do bezpečia,
ako víla či neriadená strela,
ktorej len hlúpi protirečia.

Pochádza zo zbierky Dievča na plagáte (2015)

Zimná láska

Hreje keď je najpotrebnejšia,
láska zimných mesiacov,
dvoch ľudí spolu vymieša,
oproti letnej je ako kov.

Láska kdesi zo severu,
pomáha spolu nezamrznúť,
zanechať v ľade hlúpu poveru,
silná, ale i ohybná ako prút.

Tak ako polárna noc rýchlo nekončí,
rozbieha sa opatrne a pomaly,
nezvonia zvonce na jej konci,
začína tam, kde je cit schovaný.

Umožní plávať cez zástup vločiek,
držať sa za ruky pri námraze,
vo vetre odísť domov i do Čiech,
prechladnúť ale i tak byť v obraze.

Tam sú dvaja s červeným nosom,
ako Eskimáci si dajú pozvanie,
zaľúbená? V zime? Hej, no som,
zima chce lásku a nie sklamanie.

Pochádza zo zbierky *Láska je slepá* (2015)

Zlosť

Chcela som dotyk a dostala facku,
tvoje objatie už ani za svet,
hovoril si, že neublížiš ani vlásku,
ja som ti verila. Cesty späť niet.

Dýcham pri starých fotkách s tebou,
aj keď sú moje rebrá pokrivené,
ty si ma urobil slabou a bledou,
zúrim a škrabem pri tvojom mene.

Na prsteník už nedám prstene,
stále sa nanovo učia nebáť,
každý prst na teba spomenie,
zlomené ukazujú práve na teba.

Zranil si mi viac dušu alebo telo?
Modriny sama porátať neviem,
od začiatku si sa správal smelo,
bez bolesti na teba nespomeniem.

Napriek tomu som celá bez seba,
už ma nebolí tvoja prítomnosť,
učím sa smiať, bodky bola potreba.
Spoznávam život, ty len svoju zlosť.

Pochádza zo zbierky Šablóna (2015)

Z minulého tisícročia

Nefotím si mobilom prsia,
nerobím selfie so zrkadlom,
nepoznám nápoje čo brzdia,
nehádam sa o tom a tom.

Som z iného tisícročia,
občiansky preukaz to vie,
teraz sa aj hlavy inak točia,
majú toho menej prežitie.

Kto mi dá návod na tieto časy,
nebude rozprávka pred spánkom,
vypadol internet, to ľudí zarazí,
bordel v duši voláme poriadkom.

Teraz sa cítim na osemdesiat,
spisujem bod za bodom všetko zlé,
žiadna báseň na tému mesiac,
už nehľadíme tam, kde nie sme?

Vidíme si po špičku nosa,
všetko vieme, načo pokračovať,
Spravodlivosť nemá a bosá,
neušla. Nemá sa kde schovať.

Pochádza zo zbierky Šablóna (2015)